

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoE/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516204735
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8516204735.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, proti povinnej: X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. L. XXX, XXX XX X. L., o udelenie poverenia pre vymoženie 2.326,89 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4Er/400/2016 -26 zo dňa 14.01.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia pre vymoženie 2.326,89 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zo dňa 03.02.2016 pod sp. zn. 264/07/15, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.06.2016 a vykonateľnosť dňa 05.07.2016 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku; § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1 prvá veta, 5 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“)

3. Skonštatoval, že z predloženej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.04.2013 vyplýva, že oprávnený poskytol povinnej revolvingový úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa povinná zaviazala splácať v pravidelných 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur, pričom RPMN za úver bola určená na 65,89 %. Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, prvoinštančný súd posúdil predmetný zmluvný vzťah ako spotrebiteľský, keďže oprávnený pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s povinnou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (povinná je označená identifikačnými znakmi typickými pre fyzické osoby - nepodnikateľov, t.j. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). V tomto prípade sa teda na predmetný právny vzťah vzťahuje i pôsobnosť príslušných vnútroštátnych i európskych noriem o ochrane spotrebiteľa.

4. Uviedol, že zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom v Slovenskej republike, ako v členskom štáte Európskej únie, minimálne taký štandard ochrany aký stanovuje Smernica Rady 93/13/EHS.

5. Skúmali, či exekučný titul - predložený rozsudok bol vydaný orgánom na to oprávneným, kedy má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej zmluvy (doložky), ak exekučným titulom

v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej zmluvy (doložky), čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento napr. v uznesení zo dňa 9. februára 2012, sp. zn. 3Cdo 122/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podobne v uznesení zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 6 Cdo 135/2012 uviedol, že ak je právomoc rozhodcovského súdu závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Ďalej v uznesení zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zdôraznil, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

6. Prvoinštančný súd sa zaoberal otázkou opodstatnenosti exekučného konania, predovšetkým otázkou, či exekučný titul, ktorý bol podkladom na vykonanie exekúcie, naozaj spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti stanovené pre takéto právny úkon a v neposlednom rade, či je tento exekučný titul platný a vykonateľný. Predmetom skúmania bola predovšetkým rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 13.06.2013.

7. Zistil, že podľa 5. bodu rozhodcovskej zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o úvere, budú riešené buď cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica. Podľa bodu 3. druhej vety môžu byť spory zo zmluvy o úvere riešené aj v súdnom konaní, pričom výber riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

8. Ďalej konštatoval, že rozhodcovská zmluva sa síce nachádza na samostatnom predtlačenom formulári, avšak tento formulár bol vopred pripravený pre povinnú a povinná ho podpísala súčasne so zmluvou o úvere. Súd prvej inštancie mal za to, že preskúmanú rozhodcovskú zmluvu možno považovať za neprimeranú, nakoľko je uzavretá v ten istý deň ako oprávnený uzavrel s povinnou zmluvu o úvere, bola uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnej, nebola individuálne vyjednaná, jej obsah nemohla povinná nijakým spôsobom ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnej ako meno, bydlisko a dátum narodenia, bez poučenia povinnej ako spotrebiteľky o rozdiel medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom. Najzávažnejším dôvodom, pre ktorý právo ním priznané je právom nedovoleným a odporujúcim dobrým mravom, je skutočnosť, že rozhodcovská zmluva v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľky dosiahnuť rozhodnutie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľkou podal žalobu na rozhodcovskom súde. Veriteľ mohol na základe takejto rozhodcovskej zmluvy predložiť vec na prejednanie rozhodcovi, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. V zmysle zmluvných dojednaní v rozhodcovskej zmluve si spotrebiteľ nemohol nijakým spôsobom presadiť príslušnosť inak príslušného súdu v zmysle občianskoprávných predpisov, bol už dopredu určený rozhodcovský súd. V žiadnom prípade nemožno považovať za individuálne dohodnutú zmluvu, ktorá je vopred naformulovaná dodávateľom a spotrebiteľka nemala možnosť jej obsah ovplyvniť.

9. Na základe uvedeného prvoinštančný súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľke bola odopretá ochrana, ktorú jej zaručujú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka vykladané v súlade so Smernicou č. 93/13/EHS. Rozhodcovská zmluva, ktorá nie je individuálne dojednaná vylučujúci súd inak príslušný, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle výkladu § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, a preto rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní je

nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženiu by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Tým je daný rozpor exekučného titulu so zákonom, čo je dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia v zmysle § 44 Exekučného poriadku.

10. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

11. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Uviedol, že rozhodcovská zmluva predstavuje individuálnu dohodu, ktorá nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je vyhotovená ako samostatný dokument. Rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. Povinná dobrovoľne uzatvorila rozhodcovskú zmluvu a to i napriek poučeniu v bode 2, že tak urobiť nemusí, že nejde o podmienku poskytnutia úveru ako aj napriek poučeniu o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy a priebehu rozhodcovského konania. Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní nevyžadoval v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy poučenie spotrebiteľa zo strany veriteľa o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Veriteľ nad rámec zákona povinného poučil a to v rozsahu dostačujúcom aj podľa zákona č. 335/2014 Z.z., čo však súd vôbec nebral do úvahy a ponechal bez povšimnutia. Rozhodcovská zmluva nespĺňa ani definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 1 resp. ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská zmluva nevyžaduje od spotrebiteľa riešiť veci výhradne cestou arbitráže. V zmysle jej formulácie spory zo zmluvy o úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Na podporu svojich argumentov poukázal na rozhodovaciu činnosť niektorých súdov SR. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne vydať súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Zároveň navrhol zaviazat' povinnú zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%.

12. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

14. Odvolací súd konštatuje, že text rozhodcovskej zmluvy zo dňa 13.06.2013 bol nesporne predtlačení. Bol veriteľom vopred pripravený, pričom takáto rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľkou sa nepovažujú za individuálne dojednané. Z hľadiska množstva sporov, ktoré vedie spoločnosť - oprávnený proti svojim dlžníkom, už súdy z inej svojej činnosti považujú za dostatočne preukázané poznatky o obsahu a podmienkach dojednávania úverových zmlúv a podpisovaní rozhodcovských zmlúv, ktoré majú zakladať právomoc rozhodcovských súdov prejednávať spor medzi veriteľom a dlžníkom a vytvárať tak titul na vymáhanie pohľadávok z úverov prostredníctvom rozhodcu. Rozhodcovská zmluva zakladajúca právomoc konkrétneho rozhodcovského súdu, rozhodovať spory účastníkov, je sporná. O obdobnej situácii vypovedá aj rozhodnutie Súdného dvora vo veci C-243/08 Pannon, podľa ktorého vopred stanovená podmienka v zmluve uzavretej medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predávajúceho alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska Smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Veriteľ tu nanútil spotrebiteľovi rozhodovanie sporu pred rozhodcovským súdom v sídle veriteľa, pričom spor nebude rozhodovať všeobecný súd, ktorého príslušnosť by bola stanovená podľa bydliska dlžníka - povinného. Nemožno predpokladať, aby si spotrebiteľka ako dlžníčka bola vedomá všetkých dôsledkov, ktoré so sebou nesie dojednanie rozhodcovskej doložky, kde navyše, rozhodcovská zmluva v predtlačí, do ktorej boli dopísané len osobné údaje dlžníčky, vytvára zdanlivý súhlas spotrebiteľky s tým, aby

jej spory boli prejednané v rozhodcovskom konaní, nie pred všeobecnými súdmi. Dlužnícke nie je vysvetlený rozdiel medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom a najmä dopad na dlžníčku v prípade rozhodovania rozhodcom. Poučenie o rozhodcovskom konaní len vo všeobecnosti konštatuje obdobnosť rozhodcovského konania so všeobecným súdnym konaním. Poučenie nie je dostatočné na to, aby bežnému spotrebiteľovi objasnilo dopad podpisu rozhodcovskej zmluvy a konania pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovská zmluva bola u oprávneného obligatórnu súčasťou úverovej zmluvy, kde dlžník nemal na výber, a keď chcel získať pôžičku - úver, pristupoval na všetky podmienky predkladané veriteľom. Jedná sa o identifikovateľné konanie veriteľov, potvrdené v množstve sporov oprávneného, prejednávaných všeobecnými súdmi, kde nie je veriteľom potvrdené individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy. Ani text rozhodcovskej zmluvy nedáva dlžníkom na výber, najmä, keď sa veriteľ rozhodne realizovať svoje práva z rozhodcovskej zmluvy a podá návrh na rozhodcovský súd. Súd prvej inštancie správne, po zistení neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy, rozhodol neudeliť poverenie súdnemu exekútorovi. Neprijateľnosť takéhoto dojednania znamená, že v konečnom dôsledku rozhodol rozhodca bez platnej rozhodcovskej zmluvy. Ak oprávnený nemá titul vydaný rozhodcom s platnou rozhodcovskou zmluvou, potom oprávnený nemá titul na vedenie exekúcie.

15. Odvolací súd v predmetnej veci nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.09.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31. 12. 2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu.“

16. Pokiaľ oprávnený v podanom odvolaní tvrdil, že povinná mala možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, uvedené svedčí skôr o tom, že oprávnený sa spoliehal na nečinnosť spotrebiteľky, ktorý takýto úkon neučiní. Súdny takémuto konaniu oprávneného nemôžu poskytnúť ochranu, lebo je v rozpore s účelom a cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý sleduje čo najúčinnejšiu ochranu práv spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany. Navyše odvolací súd uvádza, že od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, že je platná. Od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Totožný právny názor vyplýva napr. z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 111/2008 zo dňa 30.06.2009, z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 48/2010 zo dňa 29.02.2012.

17. Tak, ako je nezanedbateľným, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku a nenamietne ju v súdnom konaní (Océano Grupo Editoriale C-240/98 až C-244/98), tak je nezanedbateľným nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku v rozhodcovskom konaní, a preto je treba na ňu brať ohľad v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku (Mostaza Claro C-168/05) tak je nezanedbateľným nebezpečenstvo, že ani v exekučnom konaní spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku, a preto treba spotrebiteľa zbaviť jej účinkov v súlade s vnútroštátnymi procesnými predpismi (ASTURCOM C-40/98), tak je nezanedbateľným nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalú rozhodcovskú doložku a neodstúpi od nej v rámci kontraktácie, resp. neoznami, že ju neprijíma, ak nie je zastúpený advokátom. Právo, ktoré by neumožňovalo zbaviť neinformovaného spotrebiteľa účinkov nekalej rozhodcovskej doložky len preto, že od nej neodstúpil a pritom nebol zastúpený v rámci kontraktácie advokátom, by odporovalo zásade efektivity újného práva.

18. Z hľadiska stabilizovanej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ako i uznesenia Ústavného súdu SR č.k. 425/2011-19 zo dňa 29. septembra 2011, jednoznačne vyplýva ex offio povinnosť všeobecného, resp. exekučného súdu, kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či sú splnené všetky zákonné predpoklady pre vedenie takéhoto konania, okrem iných i existencia relevantného exekučného titulu, bez ktorého nemožno exekúciu vykonať. Jednou z podmienok exekučného konania je tak existencia riadneho exekučného titulu v zmysle § 41 Exekučného poriadku. Odvolací súd poukazuje

aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, podľa ktorého, pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, pre ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Obdobne môže postupovať v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania.

19. Najvyšší súd SR judikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je potrebné považovať rozhodcovskú doložku za neplatnú, čo má ten dôsledok, že nebola založená právomoc rozhodcovského súdu v tejto veci, a teda rozhodnutie ním vydané nemožno považovať za exekučný titul. Takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu.

20. Pri preskúmaní podmienok exekučného konania, ako i samotnej exekúcie, sa môžu primerane uplatniť ustanovenia CSP, vzťahujúce sa na dokazovanie. Ak exekučný súd v exekučnom konaní vychádza aj z iných listín či iných dôkazov než tých, ktoré sú výslovne uvedené v príslušných ustanoveniach Exekučného poriadku a na tom základe posúdi exekučný titul v neprospech oprávneného, je povinný dať mu možnosť vyjadriť sa k podkladom svojho preskúmania; ak tak exekučný súd neurobí, zakladá jeho rozhodnutie dôvod na vyslovenie porušenia základného práva oprávneného vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Pre ústavnú konformnosť konania ako celku postačuje, ak je oprávnenému táto možnosť reálne poskytnutá v odvolacom konaní (viď uznesenie ÚS SR PL. ÚS 1/2014-27 zo 07.05.2014).

21. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

22. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že oprávnený vo svojom odvolaní neuviedol žiadnu takú relevantnú okolnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia.

23. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).